

KLIMA- OG
ENERGIMINISTERIET

Miljø- og Planlægningsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Stormgade 2-6
1470 København K
Tlf. 3392 2800
Fax 3392 2801
kemin@kemin.dk
www.kemin.dk

Miljø- og Planlægningsudvalget har i brev af 9. marts 2011 stillet mig følgende spørgsmål 490 alm. del, stillet efter ønske fra Mette Gjerskov (S), som jeg hermed skal besvare.

Spørgsmål 490:

"Vil ministeren redegøre for, hvad Danmark vil gøre for, at en kommende international klimaaf tale om udslip fra de internationale luft- og skibsfartssektorer lever op til princippet om "fælles med differentieret ansvar", det vil sige, at de rige lande skal tage den største del af det globale finansieringsansvar?"

Svar:

Forhandlingerne under FN's klimakonvention - UNFCCC - bygger på en landebaseret tilgang, hvor aftaler og reguleringer er møntet på konkrete lande. Netop fordi alle lande ikke har lige muligheder for at bidrage til reduktionen af klimabelastningen, har man en tilgang om et fælles men differentieret ansvar, hvor de enkelte lande bidrager efter deres formåen.

Samtidig forhandles der om skibs- og luftfartsektorenes nedbringelse af CO₂-udslippet i FN's søfartsorganisation – IMO – og i FN's luftfartsorganisation – ICAO. Da der er tale om globale sektorer, som opererer på tværs af landegrænser, er reguleringer og aftaler ikke knyttet til lande, men møntet på selve sektoren. Det sikrer lige konkurrencevilkår og globale løsninger på globale problemer som eksempelvis klimaforandringer.

En af de store udfordringer i forhandlingerne er at få hhv. en landebaseret og en sektorbaseret tilgang til reguleringer og aftaler til at mødes.

I både IMO og ICAO drøftes muligheden for at anvende markedsbaserede instrumenter. I IMO drøfter man således muligheden for, at dele af et potentielt provenu kan bidrage til finansiering af klimatiltag i udviklingslande. En af årsagerne til disse drøftelser er, at bl.a. Danmark har fremsat et forslag, hvormed der pålægges skibsbrændstof et globalt bidrag, som bl.a. skal finansiere klimatiltag i udviklingslande.

Ved at udvikle en global regulering i IMO, der gælder for skibe uanset flag, men som samtidig sikrer, at dele af et potentielt provenu fordeles til gunst for udviklingslande, bygges der bro mellem de forskellige tilgange til global regulering. Danmark og EU lægger mange kræfter i at fremføre dette synspunkt i de internationale forhandlinger.

Ministeren

29. marts 2011

J.nr. 2011-1666

Med venlig hilsen

Lykke Friis